

บทที่ 8 "The Prison"

เค้าโครงเรื่อง

1. ประวัติของ Bernad Malamud ผู้ประพันธ์เรื่อง "The Prison"
2. เนื้อเรื่อง
 - 2.1 เนื้อเรื่อง "The Prison" เป็นภาษาอังกฤษ
 - 2.2 สรุปเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย
3. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง
 - 3.1 ตัวละคร (character)
 - 3.2 แก่นเรื่อง (theme)
 - 3.3 การพิจารณาว่าเป็น short story of character

สาระสำคัญ

1. Bernad Malamud เป็นนักประพันธ์ชาวอเมริกัน เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1914
2. "The Prison" เป็นเรื่องสั้นที่ต้องการจะชี้ให้เห็นในเรื่องต่อไปนี้
 - 2.1 มีคนเป็นจำนวนมากที่มักทวนคิดถึงชีวิตที่ผ่านมา และอาจจะเสียเวลาที่ใช้ชีวิตไปในทางที่ไม่ดีในเขาวัววัย ซึ่งอาจส่งผลต่อชีวิตปัจจุบัน
 - 2.2 บุคคลที่จมอยู่กับความหลังที่ผ่านมา บ่อยครั้งที่มีจะตำหนิชะตาของตนเอง ตำความผิดพลาดของตนเอง ชีวิตที่ผ่านมาเหมือนเป็นบทเรียน ไม่อยากให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตน ดังนั้นเขาจึงมีความหวังดีอยากช่วยคนอื่นที่อาจดำเนินชีวิตไปสู่ความผิดพลาดเหมือนอย่างเขา
 - 2.3 การต้องการจะช่วยคนที่คิดว่า เขาอาจใช้ชีวิตไปสู่ทางไม่ดีนั้น บางครั้งไม่ใช่ของง่าย โดยเฉพาะกับเด็ก เด็กอาจจะไม่รู้จักเจตนาดีของคนที่ต้องการจะช่วยเหลือ ถ้าบางครั้งทำไปโดยขาดความรอบคอบอาจจะยังเป็นการสนับสนุนให้เด็กทำในสิ่งที่ไม่ดีมากขึ้น ดังนั้นการช่วยให้เด็กรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด และสิ่งที่ตนกำลังทำจะส่งผลต่อชีวิตเด็กนั้น จึงต้องทำอย่างรอบคอบและอย่างระมัดระวัง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- เมื่อศึกษาบทที่ 8 แล้ว นักศึกษาสามารถ
1. สามารถเล่าประวัติของ Bernad Malamud ได้
 2. อ่านและอธิบายเรื่อง "The Prison" ได้
 3. วิเคราะห์ทั้งเนื้อเรื่องและโครงสร้างได้
 4. บอกจุดประสงค์ของนักประพันธ์ที่มอบแบ่งอยู่ในเรื่องได้
 5. ตอบคำถามการประเมินผลท้ายบทได้

ความน่า

การใช้ชีวิตที่ผิดพลาดตั้งแต่เยาว์วัย อาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในชีวิตได้ เช่น การหนีโรงเรียนของพวกวัยรุ่น ไม่ยอมเรียนหนังสือไปมีวุ่นวาย จนอาจนำไปสู่ทางก่อคดีอาชญากรรมได้ ยุคดัดสันเข้าคุกกลายเป็นผู้มีประวัติต่างนร้อย เป็นบุคคลที่ผู้อื่นรังเกียจหรือไม่เป็นที่ไว้วางใจสำหรับผู้อื่น เพราะเคยมีประวัติไม่ดีมาก่อน ดังนั้นผู้ที่เป็นอย่างนี้มาก่อนบางคนจึงไม่ยอมทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนอย่างตนเมื่อเห็นใครมีก้าวดำเนินชีวิตที่มีแนวโน้มไปสู่ทางไม่ดี จึงอยากเตือนหรือทำอะไรบางอย่างเพื่อเป็นการช่วยไม่ให้ผู้อื่นต้องตกนรกทั้งเป็นเหมือนอย่างที่ท่านเป็นมาก่อน

1. ประวัตินักประพันธ์ - Bernard Malamud (เบอร์นาร์ด มาลามูด) (1914 -)

เขาเกิดใน Brooklyn ในครอบครัวชาวรัสเซียที่อพยพมาอยู่ในอเมริกา เขาจบปริญญาตรีจากวิทยาลัยของรัฐที่นิวยอร์ก เขามีประสบการณ์การทำงานหลายอย่างควบคู่ไปกับการสอนภาคค่ำให้กับโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งของท้องถิ่น หลังจากจบปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย Columbia แล้วก็ไปเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่ Oregon State University (1949-1961) และที่ Bennington มหาวิทยาลัยที่เขาเขียนได้แก่เรื่อง The Natural (1952) The Assistant (1957) และ A New life (1961) เรื่องสั้นต่างๆ รวบรวมไว้ภายใต้ชื่อเรื่อง The Magic Barret (1958) และ Idiots First (1963) ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องชีวิตที่ขมขื่นของชาวยิว The Fizer (1966) เป็นเรื่องของชาวยิวผู้หนึ่งซึ่งมีชีวิตอยู่ในรัสเซียในสมัย Nicholas II เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์มากกว่าเรื่องอื่นๆ เขาเป็นนักเขียนชาวยิวร่วมสมัยกับนักเขียนชาวยิวอื่นๆ ได้แก่ Phillip Roth Saul Bellow และ Norman Mailer

2. เนื้อเรื่อง

2.1 เนื้อเรื่อง "The Prison" เป็นภาษาอังกฤษ นำมาจากหนังสือ The Shape of Fiction - Leo Hamalian & Frederick R. Karl, U.S.A., McGraw Hill, Inc., 1967 หน้า 239-244

Though he tried not to think of it, at twenty-nine Tommy Castelli's life was a screaming bore. It wasn't just Rosa or the store they tended for profits counted in pennies, or the unendurably slow hours and endless drivel 'that went with selling candy, cigarettes, and soda water; it was this

sick-in-the-stomach feeling of being trapped in old mistakes, even some he had made before Rosa changed Tony into Tommy. He had been as Tony a kid of many dreams and schemes, especially getting out of this tenement¹-crowded, kid-squawking² neighborhood, with its lousy poverty, but everything had fouled up against him before he could. When he was sixteen he quit the vocational school where they were making him into a shoemaker, and began to hang out with the grey-hatted, thick-soled-shoe boys, who had the spare time and the mazzuna and showed it in fat wonderful rolls down in the cellar clubs. Lo all who would look, and everybody did, popeyed. They were the ones who had bought the silver cafe espresso urn and later the television, and they arranged the pizza parties and had the girl down; but it was getting in with them and their cars, leading to the holdup of a liquor store, that had started all the present trouble. Lucky for him the coal-and-ice man who was Lhri r landlord knew the leader in the district, and they arranged something so nobody bothered him after that. Then before he knew what was going on--he had been frightened sick by the whole mess--there was his father cooking up a deal with Rosa Agnello's old man that Tony would marry her and the father-in-law would, out of his savings, open a candy store for him. Lo make an honest living. He wouldn't spit on a candy store, and Rosa was too plain and lank a chick for his personal taste, so he beat it off to Texas and bummed around³ in Loo much space, and when he came back everybody said it was for Rosa and the candy store. and it was all arranged again and he, without saying no, was in it.

อธิบายศัพท์

1. tenement : large building with apartments for the use of many families at low rent.; ที่ให้เช่าอาศัยรวมกับครอบครัวอื่นในตึกใหญ่
2. squawking : crying = เสียงร้อง
3. bummed around: wandered about doing nothing = ดุ่มเหล้า ช้เมา เหลวไหล เกะกะกิน
เก็ยจคว้าน

That was how he had landed on Prince Street in the Village, working from eight in the morning to almost midnight everyday, except for an hour off, each afternoon when he went upstairs to sleep, and on Tuesday, when the store was closed and he slept some more and went at night alone to the movies. He was too tied always for schemes now, but once he tried to make a little cash on the side by secretly taking in punchboards some syndicate' was distributing in the neighborhood, on which he collected a nice cut and in this way saved fifty-five bucks that Rosa didn't know about; but then the syndicate was written up by a newspaper, and the punchboards all disappeared. Another time. when Rosa was at her mother's house, he took a chance and let them put in a slot machine that could guarantee a nice price of change if he kept it long enough. He knew of course he couldn't hide it from her, so when she came and screamed when she saw it, he was ready and patient, for once not yelling back when she yelled, and he explained it was not the same as gambling because anybody who played it got a roll of mints every time he put in a nickel. Also the machine would supply them a few extra dollars cash they could use to buy television so he could see the fights without going to a bar; but Rosa wouldn't let up screaming, and later her father came in shouting that he was a criminal and chopped the machine apart with a plumber's hammer. The next day the cops² raided³ for slot machines and gave out summonses wherever they found them, and though Tommy's place was practically the only candy store in the neighborhood that didn't have one, he felt bad about the machine for a long time.

1. syndicate : business association that supplies articles, cartoons etc. to periodicals; combination of commercial firms associated to forward a common interest = รวมกันเป็นสมาคมเพื่อการอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. cops : (slang) policemen = ตำรวจ
3. raided : attacked โจมตี

Mornings had been his best time of day because Rosa stayed upstairs cleaning. and since few people came into the store till noon, he could sit around alone, a toothpick in his teeth, looking over the News and Mirror on the fountain counter, or maybe gab with one of the old cellar-club guys who had happened to come by for a pack of butts, about a horse that **was** running that day or how the numbers were paying lately; or just sit there, drinking coffee and thinking how far away he could get on the fifty-five he had stashed **away**¹ in the cellar. Generally the mornings were this way, but **af-**ter the slot machine, usually the whole day stank and he along with it. Time rotted in him, and all he could think of the whole morning, was going to sleep in the afternoon, and he would wake **up** with the sour remembrance of the long night in the store ahead of him, while everybody else was doing as he **damn** pleased. He **cursed**² the candy store and Rosa, and cursed, from its beginning. his unhappy life.

It was no one of these bad mornings that a ten-year-old girl from around the block came in and asked for two rolls of colored tissue paper, one red and one yellow. He wanted to tell her to go to hell and stop **bo-**thering, but instead went with bad grace to the rear, where Rosa, whose bright idea it was to keep the stuff, had put it. He went from force of habit, for the girl had been **coming** in every Monday since the summer for the same thing, because her rock-faced mother, who looked as if she ar- ranged her own widowhood, took care of some small kids after school and gave them the paper to cut out dolls and such things. The girl, whose name he didn't know, resembled her mother, except her features were not quite so sharp and she had very light skin with dark eyes; but she was a plain kid and would be more so at twenty. He had noticed, when he went to get the **pa-**per, that she always hung back as if afraid to go where it was dark, though

1. stashed away : put it safely; hid it = ซ่อนไว้
 2. cursed : used violent language against = ต่ำ

ne kept the comics there and most of the other kids had to be slapped away from them; and that when he brought her the tissue paper her skin seemed to grow whiter and her eyes shone. She always handed him two hot dimes and went out without glancing back.

It happened that Rosa, who trusted nobody, had just hung a mirror on the back wall, and as Tommy opened the drawer to get the girl her paper this Monday morning that he felt so bad, he looked up and saw in the glass something that made it seem as if he were dreaming. The girl had disappeared, but he saw a white hand reach into the candy case for a chocolate bar and for another, innocently waiting for him. He felt at first like grabbing her by the neck and socking till she threw up, but he had been caught, as he sometimes was, by this thought of how his Uncle Dom, years ago before he went away, used to take with him Tony alone of all the kids, when he went crabbing to Sheepshead Bay. Once they went at night and threw the baited wire t-raps into the water and after a while pulled them up and they had this green lobster in one, and just then this fat-faced cop came along and said they had to throw it back unless it was nine inches. Dom said it was nine inches, but the cop said not to be a wise guy so Dom measured it and it was ten, and they laughed about that lobster all night. Then he remembered how he had felt after Dom was gone, and tears filled his eyes. He found himself thinking about the way his life had turned out, and then about this girl, moved that she was so young and a thief. He felt he ought to do something for her, warn her to cut it out before she got trapped and fouled up¹ her life before it got started. His urge to do this was strong, but when he went forward she looked up frightened because he had taken so long. The fear in her eyes bothered him and he didn't say anything. She thrust out the dimes, grabbed at the tissue rolls and ran out of the store.

1. fouled up : made or became foul = ทำให้น่าซึ้ง น่าเกลียด น่าสะอิดสะเอียน

He had to sit down. He kept trying to make the desire to speak to her go away, but it came back stronger than ever. He asked himself what difference does it make if she swipes candy--so she swipes it; and the role of reformer was strange and distasteful to him, yet he could not convince himself that what he felt he must do was unimportant. But he worried he would not know what to say to her. Always he had trouble speaking right, stumbled over words, especially in new situations. He was afraid he would sound like 'a jerk and she would not take him seriously. He had to tell her in a sure way so that even if it scared her, she would understand he had done it to set her straight. He mentioned her to on one but often thought about her, always looking around whenever he went outside to raise the awning or wash the window, to see if any of the girls playing in the street was her, but they never were. The following Monday, an hour after opening the store he had smoked a full pack of butts. He thought he had found what he wanted to say but was afraid for some reason she wouldn't come in, or if she did, this time she would be afraid to take the candy. He wasn't sure he wanted that to happen until he had said what he had to say. But at about eleven, while he was reading the News, she appeared, asking for the tissue paper, her eyes shining so he had to look away. He knew she meant to steal. Going to the rear he slowly opened the drawer, keeping his head lowered as he sneaked a look into the glass and saw her slide behind the counter. His heart beat hard and his feet felt nailed to the floor. He tried to remember what he had intended to do, but his mind was like a dark, empty room so he let her, in the end, slip away and stood tongue-tied, the dimes burning his palm.

Afterwards, he told himself that he hadn't spoken to her because it was while she still had the candy on her, and she would have been scared worse than he wanted. When he went upstairs, instead of sleeping, he sat at
 1 tongue-tied : silent; unable to speak = พูดไม่ออก

the kitchen window, looking out into the back yard. He blamed himself for being too soft, too chicken, but then he thought, no there was a better way to do it. He would do it indirectly, slip her a hint he knew, and he was pretty sure that would stop her. Sometime after, he would explain to her why it was good she had stopped. So next time he cleaned out this candy platter she helped herself from. thinking she might get wise he was on to her, but she seemed not to, only hesitated with her hand before she took two candy bars from the next plate and dropped them into the black patent leather purse she always had with her. The time after that he cleaned out the whole top shelf, and still she was not suspicious, and reached down to the next and took something different. One Monday he put some loose change, nickels and dimes, on the candy plate, but she left them there, only taking the candy, which bothered him a little. ROSA asked him what he was mooning about¹ so much and why was he eating chocolate lately. He didn't answer her, and she began to look suspiciously at the women who came in, not excluding the little girls; and he would have been glad to rap her in the teeth, but it didn't matter as long as she didn't know what he had on his mind. At the same time he figured he would have to do something sure soon, or it would get harder for the girl to stop her stealing. He had to be strong about it. Then he thought of a plan that satisfied him. He would leave two bars on the plate and put in the wrapper of one a note she could read when she was alone. He tried out on paper many messages to her, and the one that seemed best he cleanly printed on a strip of cardboard and slipped it under the wrapper of one chocolate bar. It said, "Don't do this any more or you will suffer your whole life." He puzzled whether to sign it A Friend or Your Friend and finally chose Your Friend.

This was Friday, and he could not hold his impatience for Monday. But on Monday she did not appear. He waited for a long time, until Rosa came down, then he had to go up and the girl still hadn't come. He was

greatly disappointed because she had never failed to come before. He lay on the bed, his shoes on, staring at the ceiling. He felt hurt, the sucker she had played him for and was now finished with because she probably had another on her hook. The more he thought about it the worse he felt. He worked up a splitting headache that kept him from sleeping, then he suddenly slept and woke without it. But he had awaked depressed, saddened. He thought about Dom getting out of jail and going away God knows where. He wondered whether he would ever meet up with him somewhere. If he took the fifty-five bucks and left. Then he remembered Dom was a pretty old guy now, and he might not know him if they did meet. He thought about life. You never really got what you wanted. No matter how hard you tried you made mistakes and couldn't get past them. You could never see the sky outside or the ocean because you were in prison, except nobody called it a prison, and if you did they didn't know what you were talking about, or they said they didn't. A pall¹ settled on him. He lay motionless, without thought or sympathy for himself or anybody.

But when he finally went downstairs, ironically amused that Rosa had allowed him so long a time without bitching², there were people in the store and he could hear her screeching³. Shoving his way through the crowd he saw in one sickening look that she had caught the girl with the candy bars and was shaking her so hard the kid's head bounced back and forth like a balloon on a stick. With a curse he tore her away from the girl, whose sickly face showed the depth of her fright.

"Whatsamatter," he shouted at Rosa, "you want her blood?"

1. pall : (n.) ~ any dark, heavy covering = เลือดคลุ้ม

(v.) ~ become distasteful = เกลียด ไม่ชอบ

2. bitching : complaining in a sour way, speaking spitefully to or about somebody or something = ด่า

3. screeching: screaming ร้องเสียงหลง

"She's a thief," cried Rosa.

"Shut your face."

To stop her yelling he slapped her across her mouth, but it was a harder crack than he had intended. Rosa fell back with a gasp. She did not cry but looked around dazedly at everybody, and tried to smile, and everybody there could see her teeth were flecked with' blood.

"Go home," Tommy ordered the girl, but then there was a movement near the door and her mother came into the store.

"What happened?" she said.

"She stole my candy," Rosa cried.

"I let her take it," said Tommy.

Rosa stared at him as if she had been hit again, then with mouth distorted began to sob.

"One was for you. Mother," said the girl.

Her mother socked her hard across the face. "You little thief, this time you'll get your hands burned good."

She pawed at' the girl, grabbed her arm and yanked² it. The girl, like a grotesque⁴ dancer, half run. half fell forward, but at the door she managed to turn her white face and thrust out⁵ at him her red tongue.

1. flecked with : marked with = เป็นจุด เป็นด่าง
2. pawed at : touched with hands rudely or with improper familiarity
= ตะปบ
3. yanked : gave a sudden sharp pull to = กระชาก
4. grotesque : 'fantastic' = ประหลาด
5. thrust out : pushed suddenly or violently = ผลัก รุน

2.2 สรุปเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทย

Malamud ได้พาผู้อ่านไปรู้จัก Tommy Castelli ซึ่งปัจจุบันอายุ 29 ปี เขาเบื่อชีวิตเขาเหลือเกิน ความเบื่อของเขาไม่ใช่เกิดจาก Rosa ภรรยาของเขาหรือร้านที่ทำการขายได้อันน้อยนิดให้กับเขา หรือไม่ใช่เกิดจากเวลาที่ผ่านไปอย่างช้าๆ ในแต่ละวันกับการขายลูกกวาด บุหรี่ และน้ำโซดา แต่มันเกิดจากความรู้สึกที่ว่าตนเองได้หลงมัวเมาทำความผิดหลายอย่าง ก่อนที่ Rosa จะผันแปรชีวิตของเขาจาก Tony มาเป็น Tommy คนใหม่ Malamud ได้ใช้วิธี flashback หรือการพูดคุยย้อนหลังเกี่ยวกับอดีตของ Tommy ให้ผู้อ่านรู้ว่า เมื่อเขายังเป็น Tony เขามีความฝันหลายอย่างและทำสิ่งต่างๆ หลายอย่าง เช่น เขาได้ออกไปจากชุมชนคนจนที่เขาเคยอาศัยอยู่ หรือออกจากโรงเรียนช่างรองเท้าตั้งแต่อายุ 16 ปี และไปมั่วสุมกับเด็กหนุ่มอื่นๆ ตามคลับใต้ดิน เด็กหนุ่มเหล่านั้นจะสั่งกาแฟ espresso มาดื่ม หรือจัดงานสังสรรค์รับประทานพิซซ่า มีความสัมพันธ์กับเด็กสาวต่างๆ พวกเขาจับกรอกันไป ซึ่งในที่สุดก็นำไปสู่การปล้นร้านเหล้าแห่งหนึ่ง และนี่เป็นจุดของการหักเหชีวิตเขา แต่เขายังคิดว่าโชคดียิ่งเพราะเจ้าของบ้านของเด็กเหล่านี้รู้จักกับหัวหน้าของเด็กเหล่านี้ ได้กระทำอะไรบางอย่างเพราะหลังจากเหตุการณ์ปล้นครั้งนั้นแล้ว ไม่มีใครมายุ่งกับเขาอีกต่อไป แต่แล้วเขาก็ต้องตกใจกับการกระทำของพ่อของเขาที่จัดการให้เขาแต่งงานกับ Rosa Agnello พ่อตาของเขาได้ลงทุนเปิดร้านขายลูกกวาดให้เขา เพื่อต้องการให้เขาประกอบอาชีพสุจริต ก่อนจะยอมแต่งงานกับ Rosa เขาได้เดินทางไป Texas อยู่ที่นั่นระยะหนึ่งจึงเดินทางกลับ ทุกคนพูดว่าเขากลับมาเพราะ Rosa และร้านลูกกวาด

และนี่คือเป็นเหตุผลว่าทำไมเขาจึงตั้งรกรากบนถนน Prince Street ในหมู่บ้านแห่งนี้ เขากำงานตั้งแต่ 8 โมงเช้าจนถึงเกือบเที่ยงคืนทุกวัน เขามีชั่วโมงพักในตอนบ่ายด้วยการขึ้นไปขึ้นบนนอนหลับพักผ่อนประมาณ 1 ชั่วโมง และจะมีวันหยุดในวันอังคารเพราะที่ร้านจะปิด เขามักจะไปดูหนังตามลำพังในคืนวันหยุด เขาเหนื่อยเกินกว่าที่จะคิดทำอะไรอีก มีเพียง 2 ครั้งที่เขาคิดหาเงินแบบได้มาง่ายๆ ครั้งหนึ่งเขาได้นำ slot machine มาไว้ที่ร้านเพื่อขายลูกอม หากใครต้องการลูกอมก็ต้องหยอดเหรียญ निकิลเข้าไป เครื่องจะทิ้งลูกอมลงมาให้ แต่ Rosa พอเห็นเครื่องเล่นแบบนี้เขาก็ร้องว้าววายเป็นการพนัน ตามด้วยพ่อของเธอ ตะโกนด่าว่าเขาว่าเป็นอาชญากร และสับเครื่องเล่นเป็นชิ้นๆ ด้วยมีดของช่างทำท่อน้ำ ในวันรุ่งขึ้นก็มีการกวาดล้างเครื่องเล่นชนิดนี้ให้หมดไปจากตามที่ต่างๆ ดังนั้นร้านของ Tommy จึงเป็นร้านที่ขายแต่ลูกกวาดไม่มีเครื่องเล่นการพนัน เขารู้สึกเสียดายเครื่องเล่น slot machine อยู่เป็นเวลานาน

ช่วงเช้าเป็นช่วงที่ดีที่สุดของวัน เพราะ Rosa มักใช้เวลาอยู่บนบนท่าความสะอาด และเนื่องจากมีลูกค้าไม่มากนักในตอนเช้า เขาจึงมีเวลานั่งพัก เอาไม้จิ้มฟันใส่ปาก แล้วอ่าน The News and Mirror หรือคุยกับเพื่อนเก่าๆ ที่เคยใช้ชีวิตในบาร์ใต้ดินด้วยกันและเข้ามาในร้าน บางครั้งเขาก็ดื่ม

กาแพและคิดถึงเรื่องเก่าๆ หลังเหตุการณ์ slot machine เขาได้แต่คิดถึงเรื่องที่ เขาจะนอนพักในตอนบ่ายและงานที่คอยเขาอยู่ในช่วงกลางคืนที่ยาวนาน ในขณะที่คนอื่นๆ ได้ทำในสิ่งตนพอใจ เขาค้าร้าน Rosa และชีวิตของเขาที่มีชีวิตเริ่มต้นที่ไม่ดีมา

เรื่องเกิดขึ้นในเช้าวันหนึ่งที่เด็กหญิงอายุ 10 ขวบ เข้ามาในร้านเพื่อซื้อกระดาษทิชชู 2 ม้วน สีแดงและสีเหลืองอย่างละม้วน เขาอยากจะทำเด็กให้เลิกรบกวนเขา เพราะเด็กหญิงผู้นี้จะมาที่ร้านของเขาทุกวันจันทร์เพื่อซื้อกระดาษทิชชู 2 ม้วน แม่ของเด็กเป็นหญิงหม้ายและต้องดูแลลูกเล็กๆ ของนาง นางจึงให้ลูกมีของเล่นด้วยการเอากระดาษทิชชูมาตัดเป็นรูปตุ๊กตาหรืออย่างอื่น เขาไม่รู้ว่าเด็กผู้นี้ชื่ออะไร เขามีส่วนคล้ายแม่แต่เด็กมีผิวสีอ่อนและตาสีเข้มกว่าแม่ เด็กมักจะจ่ายเงิน 2 dime ฉวยกระดาษและออกจากร้านไป โดยไม่สนใจที่จะเหลือดูหนังสือประเภทการ์ตูนอย่างเด็กอื่นๆ ทำกัน

เรื่องเกิดขึ้นเพราะ Rosa ผู้ซึ่งไม่เคยไว้ใจใคร ได้ชวนกระจกไว้ที่กาแพหลัง ขณะที่ Tommy เปิดลิ้นชักเพื่อหยิบกระดาษให้เด็กหญิง เขามองไปที่กระจกเขาได้เห็นเด็กหญิงผู้นี้กำลังหยิบช็อคโกแลต 2 แท่งและเดินมาหาเขาเพื่อเอากระดาษที่ซื้อ ในตอนแรกเขาอยากจะจับเด็กหญิงผู้นี้ไว้ แต่เนื่องจากเขาเคยถูกจับมาก่อน เขาจึงไม่ได้ทำตามที่เขาคิด เขาคิดถึง Uncle Dom ซึ่งเคยพาเขาไปที่ Sheep-head Bay เพื่อตกกุ้งล็อบสเตอร์ Dom ตกได้กุ้งล็อบสเตอร์ 1 ตัว และตำรวจมาพบเข้า สิ่งพวกเขาว่าถ้ากุ้งล็อบสเตอร์ที่เขาตกมายาวไม่ถึง 9 นิ้ว จะต้องโยนกลับลงทะเล ตอนแรก Dom บอกตำรวจว่ากุ้งล็อบสเตอร์ที่เขาตกมาได้มีขนาดยาว 9 นิ้ว แต่พอเขาวัดจริงๆ มันกลับยาว 10 นิ้ว เขาจำได้ว่าคืนนั้นทั้งเขาและ Uncle Dom หัวเราะเรื่องกุ้งล็อบสเตอร์กันทั้งคืน เขายังจำได้ว่าเขารู้สึกอย่างไรเมื่อ Dom จากไป คิดถึงตอนนี้ น้ำตาเต็มเข้าตาไปหมด เขาพบว่าเขาเฝ้าแต่คิดถึงชีวิตที่เปลี่ยนไป และก็มาที่เด็กหญิงผู้นี้ซึ่งยังอายุน้อยและเป็นขโมย เขารู้สึกว่าเขาควรจะทำอะไรบางอย่างให้กับเด็กหญิงผู้นี้เตือนให้เขอหยุดการกระทำก่อนที่จะถูกจับได้ และเมื่อนั้นชีวิตเขอคงถูกหักเหไป ความรู้สึกของเขาที่อยากจะช่วยเขอมีมาก แต่เมื่อมองดูเด็กหญิงที่กำลังตื่นตระหนก ตาที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัว มันทำให้เขาว่าวุ่น เขาไม่พูดอะไร เขอยื่นเงินให้เขา ฉวยม้วนกระดาษและวิ่งออกจากร้าน

เขาได้แต่นั่งลง เฝ้าแต่คิดหาวิธีที่จะบอกกับเขอให้ไปให้พ้น เขามีความต้องการจะบอกเขอมาก แต่กังวลว่าไม่รู้จะพูดกับเขออย่างไร หรือเขออาจจะไม่สนใจคำพูดของเขาก็ได้ อย่างไรก็ตามเขอต้องพูดกับเขอให้ได้แม้ว่าอาจจะทำให้เขอตกใจก็ตาม เขาจะไม่พูดเรื่องนี้กับใคร เขาเดินออกไปข้างนอกร้านและดูว่าเด็กหญิงผู้นั้นอาจจะเล่นอยู่กับเด็กอื่นๆ แต่เขาไม่เห็นเขอ วันจันทร์ต่อมาหลังจากเปิดร้านได้ประมาณ 1 ชั่วโมง เขาสูบบุหรี่ และคิดว่าถ้าหากพบเด็กหญิงผู้นั้นแล้ว เขาจะพูดกับเขออย่างไร เขากลัวว่าเขออาจจะไม่มา หรือถ้ามา เขออาจจะกลัวและไม่กล้าหยิบขนมอีก เขาไม่แน่ใจว่าเขาอยากให้เกิดเหตุการณ์แบบนั้นเกิดขึ้นอีกหรือไม่ จนกว่าเขาจะได้พบกับเขอในสิ่งที่เขาอยากจะทำเขอ พอใกล้ 11

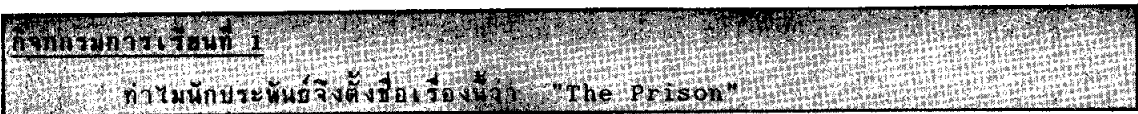
นาฬิกา เธอปรากฏตัวมาซื้อกระดาษอย่างเดีย เธอรู้ว่าเธอตั้งใจจะชโมยอีก เขาเดินไปหลังร้าน
คีย์ยา เปิดลิ้นชัก ก็มัวหลงแต่สายตาแอบเข้าไปเล็งมองไปที่กระจก เขาเห็นเธออยู่หลังเคาเตอร์ หัวใจ
เขาเต้นแรง เขาพยายามจำให้ได้ว่าเขาตั้งใจจะทำอะไร แต่จิตใจเขาเหมือนอยู่ในห้องมืดที่อ้างว้าง
เขาปล่อยให้เธอชโมยอีก

เขาบอกกับตนเองว่าเขาตั้งใจไม่ได้ทำในสิ่งที่เขาตั้งใจ เพราะดูเธอตกใจมากเกินไป เมื่อเขา
ตื่นไปขึ้นถนนถนนก็จะนอน เขากลับไปนั่งใกล้หน้าต่างมองลงไปทางสนาม เขาโทษตนเองที่มีจิตใจอ่อนโยน
เกินไปจนทำให้เขาพูดไม่ออก เขาคิดว่าเขากองจะต้องทำอะไรบางอย่างที่ไม่ใช่เป็นการทำตรงๆ เพื่อ
หยุดพฤติกรรมของเธอ เขาควรจะไปเขียนแบบกระดาษบอกให้เธอรู้ ซึ่งอาจจะหยุดพฤติกรรมของเธอได้
และภายหลังเขาจึงจะอธิบายให้เธอทราบทำไมเขาจึงต้องหยุดการกระทำแบบนั้น ในวันจันทร์
วันหนึ่ง เขาเอาเศษกระดาษวางบนลานลูกกบฏ แต่เขาไม่เอาเศษกระดาษแค่เธอเอาขนมไป เขาคิดว่าเขา
ต้องทำอะไรบางอย่างเสียที มีชิ้นนั้นคงจะหยุดการกระทำของเธอซะยก เขายกขนมเขียนข้อความใส่
กระดาษหลายแผ่น เขาเอาแผ่นหนึ่งซึ่งมีข้อความว่า "อย่าทำอีก มีชิ้นนั้นหนูจะหนีชีวิตที่เลวร้ายไปตลอด
ชีวิต" วางไว้ใต้ถังซอคโกลแลต

วันนี้เป็นวันศุกร์ เขารู้สึกว่าเขาไม่มีความอดทนที่จะรอจนถึงวันจันทร์ แต่พอถึงวันจันทร์เขาไม่
ปรากฏตัว เขารอเธออยู่นาน Rosa ลงมาจากข้างบน เขาจึงต้องขึ้นไปชั้นบนต่างๆ ที่เขายังไม่เห็น
เด็กหญิงผู้นั้น เมื่ออยู่บนตึก เขาเฝ้าแต่คิดถึงเด็กหญิง เขานอนหลับไป และเมื่อตื่นขึ้นมาเขาคิดไปถึง
Dom ว่าได้ออกจากคุกไปแล้วแต่ไม่รู้ว่าจะไปอยู่ที่ไหน เขาสงสัยว่าเขาจะได้พบ Dom อีกหรือไม่ แต่แล้ว
เขาก็นึกได้ว่าป่านนี้ Dom คงแก่แล้วและถ้ามีโอกาสพบ Dom อีก Dom อาจจะจำเขาไม่ได้ เขาคิดถึง
ชีวิตของคนเราว่าคนเราไม่เคยทำอะไรสมหวังตามที่ปรารถนา ไม่ว่าจะพยายามอย่างไรเขาก็ไม่อาจ
ลืมเรื่องในอดีตได้ คนที่อยู่ในคุกไม่มีโอกาสได้เห็นท้องฟ้า เห็นโลกภายนอกหรือมหาสมุทร

เมื่อเขาลงไปข้างล่าง เขาเห็นคนกำลังมุงดูอะไรอยู่ เขาแหวกฝูงชนเข้าไป เขาเห็นเด็กหญิง
ผู้นั้นถูกจับได้พร้อมหลักฐานคือแท่งขนม สีหน้าเด็กเต็มไปด้วยความตระหนกตกใจ

เขานาม Rosa ว่าเรื่องอะไร เธอตอบว่าเด็กหญิงชโมยขนมในร้าน เขาตบหน้าเธอ Rosa
ตกตลิ่ง Tommy บอกให้เด็กหญิงกลับบ้าน ครูต่อมาแม่ของเด็กหญิงก็มาถึงในเหตุการณ์ เธอถามว่าเกิด
อะไรขึ้น Rosa ร้องไห้และตอบว่าเด็กหญิงชโมยขนมในร้านของนาง Tommy บอกว่าเขาให้เธอเอง
เด็กหญิงขึ้นขนมให้แม่ของเธอ และพูดกับนางว่า ชิ้นนี้สำหรับแม่ นางตบหน้าเด็กและด่าเด็กว่าเป็นหัว
ชโมยตั้งแต่เด็ก จากนั้นเธอก็ช่วยมือเด็กให้เดินตามเธอไป

3. การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง

3.1 ตัวละคร (character)

ก. Tommy Castelli อายุ 29 ปี เปิดร้านขายขนมในย่านสลัมบนถนนปริงซ์ (Prince Street) เขาต้องทำงานตั้งแต่แปดโมงเช้าจนเกือบเที่ยงคืน เขาเคยใช้ชีวิตกับกลุ่มวัยรุ่นจนทำให้เขาต้องไปเกี่ยวข้องกับกบฏการปล้นร้านเหล้า แต่เขายังโชคดีที่เจ้าของร้านรู้ว่าหัวหน้าที่ปล้นร้านคือใคร เขาจึงรอดจากการจับกุม แต่เขาก็ต้องตกใจยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพ่อของเขาได้ตกลงกับพ่อของ Rosa Agnello ให้เขาแต่งงานกับนาง และพ่อตาของเขาได้จัดการเปิดร้านขายขนมให้เขา เพื่อให้เขาใช้ชีวิตสุขุมและเพื่อชีวิตใหม่ เขาจึงเปลี่ยนชื่อจาก Tony เป็น Tommy นี่เองคือความเป็นมาของเขา เขาเองสนใจจะเปลี่ยนชีวิตในปัจจุบัน เพราะเป็นชีวิตที่จำเจซ้ำซาก ร้านของเขาจะปิดในวันอังคาร เขาจะใช้วันหยุดด้วยการนอนตื่นสายและไปดูหนังตอนกลางคืน ชีวิตเขาต้องไปยุ่งเกี่ยวกับเด็กหญิงอายุ 10 ขวบ ซึ่งมาซื้อกระดาษที่ร้านของเขาเป็นประจำ และระหว่างที่เขาหันหลังหนีบกระดาษให้ เธอจะแอบขโมยขนมในร้านทุกครั้ง ชีวิตของเขาเคยพลาดมาแล้วและเขาได้รับบทเรียนเพียงพอกับการต้องใช้ชีวิตที่แสนจะน่าเบื่อหน่ายในปัจจุบัน เขาไม่ต้องการให้เด็กหญิงผู้นั้นมีชีวิตที่มีดมนถ้าหากเธอถูกจับได้ เขาพยายามหาวิธีช่วยเธอหลายวิธีแต่เขายังไม่ได้ลงมือทำ เด็กหญิงก็ถูกรายาของเขาจับได้เสียก่อน แต่เขาก็ช่วยเธอด้วยการตบหน้าภรรยาและบอกนางว่าเขาอนุญาตให้เด็กหญิงหนีบขนมเอง

ข. Rosa Agnello ภรรยาของ Tommy เธอทำงานบ้านและจะผลัดลงมาเฝ้าร้านชั้นล่างยามที่ Tommy ขึ้นไปหลับสักงีบหนึ่งทีขึ้นบน เธอจับเด็กหญิงอายุ 10 ขวบผู้หนึ่งได้ว่าขโมยขนมในร้าน แต่เธอกลับถูก Tommy ตบหน้า และได้รับการบอกเล่าจากเขาว่า เขาให้ขนมเด็กหญิงเอง

ค. เด็กหญิงอายุ 10 ขวบ ไม่ทราบชื่อ เธอจะซื้อกระดาษที่ร้าน Tommy ทุกๆ วันจันทร์ และถือโอกาสขณะที่เขาหันหลังหนีบกระดาษในลิ้นชักให้ แอบหนีบขนมบนชั้นเสมอๆ เนื่องจาก Tommy เคยใช้ชีวิตคลุกคลีกับพวกมิจนอาชีพมาก่อน และชีวิตในปัจจุบันเหมือนเป็นการลงโทษเขาอยู่แล้ว เขาไม่ยอมให้เด็กหญิงผู้นี้ซึ่งควรจะมีอนาคตสดใสต้องมาดิ้นรนเพราะการขโมยของเธอ เขาพยายามหาวิธีช่วยเธอ แต่เขาก็ยังไม่ได้ลงมือทำสักที เธอก็ต้องมาเผชิญถูกรายาของ Tommy จับได้เสียก่อน ขณะที่ขนมอยู่ในมือเธอท่ามกลางคนมามุงดู เด็กหญิงตัวสั่นไปหมด Tommy ได้ช่วยเธอไว้ด้วยการดึงตัวเธอออกจากการจับกุมของ Rosa เขาตบหน้าภรรยา และบอกนางว่าเขาให้เธอหนีบขนมเอง ระหว่างที่ Rosa กำลังตลึงกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับนาง แม่ของเด็กหญิงเดินเข้ามาในที่ที่เกิดเหตุ เด็กหญิงยื่นขนมให้นางและบอกนางว่าขนมชิ้นนี้สำหรับแม่ แม่เด็กหญิงลากเอาตัวเธอไปและด่าลูกสาวของนางว่าเป็นเด็กชั้ขโมย นางต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อให้หญิงผู้นี้เป็นคนดีให้ได้

กิจกรรมการเขียนที่ 2

ตัวละครเอกคิดว่า การที่เขาใช้ชีวิตอย่างปัจจุบัน เป็นเพราะสาเหตุอะไร เขาชอบชีวิตปัจจุบันหรือไม่

กิจกรรมการเขียนที่ 3

ถ้าท่านเป็น Tommy ในเรื่องนี้ เมื่อมีเด็กมาซื้อของที่ร้านท่าน และขโมยของในร้าน ท่านจะจับเด็กส่งตำรวจ หรือท่านจะกล่าวตักเตือนเด็กและปล่อยเด็กไป เพราะเหตุใด

3.2 แก่นเรื่อง (theme)

นักประพันธ์ต้องการบอกว่าการดำเนินชีวิตที่ผิดพลาดในอดีตอาจส่งผลถึงชีวิตในปัจจุบัน เช่นเดียวกับ Tommy ที่ใช้ชีวิตผิดพลาดเมื่อยังเยาว์วัย ทำให้เขาต้องถูกชะตากรรมลงโทษให้มาใช้ชีวิตที่จำเจน่าเบื่อในปัจจุบัน ดังนั้นบุคคลใดที่รู้จักการดำเนินชีวิตในทางที่ถูกที่ควร จะส่งผลให้เขามีชีวิตที่รุ่งเรืองในอนาคตได้ ดังตัวอย่างเศรษฐกิจของเมืองไทยหลายคนที่สร้างรากฐานจากไม่มีอะไรจนร่ำรวยมั่งคั่ง ทั้งนี้เพราะพวกเขารู้จักการทำมาหากินในทางสุจริต มีความอดทน บากบั่นนี้เองจึงพาชีวิตพวกเขาไปสู่ความสำเร็จนั่นเอง

Possible theme อาจจะเขียน theme เป็นภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. If one wants to have a successful life, he should earn his living honestly and patiently since the early age.
2. To earn one's living in an appropriate way will lead him to a successful life.

กิจกรรมการเขียนที่ 4

สรุป theme เป็นภาษาอังกฤษให้แตกต่างไปจากตัวอย่างสัก 2 ประโยค

3.3 การพิจารณาว่าเป็น short story of character

ก. มีเหตุการณ์เดียว คือ เหตุการณ์ที่เด็กหญิงอายุ 10 ขวบ เข้ามาในร้านของ Tommy ซื้อกระดาษและถือโอกาสขโมยขนมในร้านและถูกภรรยาของ Tommy จับได้ และ Tommy ก่อนจะมาเป็นเจ้าของร้านขนม อะไรที่ทำให้เขาคิดว่าชีวิตในปัจจุบันเขาจึงดูอับเฉา น่าเบื่อ แต่เขาก็ทำอะไรอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากต้องทนต่อไป และอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาคิดอยากจะช่วยเด็กหญิง 10 ขวบที่ขโมยขนมในร้านของเขาหลายครั้ง จนถูกภรรยาของเขาจับได้

ข. ผู้อ่านจะมีความรู้สึกที่กำลังอ่านเรื่องราวของ Tommy ว่าชีวิตของเขามีความเป็นมา

อย่างไรจนถึงปัจจุบัน นักประพันธ์ได้เน้นเรื่องราวของ Tommy มากกว่าที่จะเป็นเหตุการณ์ที่ๆ ไป ผู้อ่านจะรู้จัก Tommy ดีพอสมควร เช่นรู้ว่าเขาอายุ 29 ปีในปัจจุบัน เขามีร้านขายขนมอยู่บนถนนปรีนซ์ ตลอดทั้งวันเขาจะอยู่ที่ร้านของเขาหกวันวันหยุดในวันอังคาร เขาได้หยุดเรื่องมีจลาจลทั้งหมด แต่ชีวิตในปัจจุบันก็ดูน่าเบื่อ เขาไม่อยากจะเด็กุ่นหลังมีชีวิตแบบเขา เขามีความปรารถนาดี เพราะเขารู้ดีว่าถ้าชีวิตของคนเราต้องต่างพร้อมกับเรื่องมีจลาจล แล้วยิ่งถ้าจับติดคุกด้วยแล้วชีวิตทั้งชีวิตจะเปลี่ยนไป ดังนั้นเขาจึงเกิดความขัดแย้งเมื่อเห็นเด็กหญิงอายุ 10 ขวบ วิเป็นขโมยตั้ง แต่เด็กโดยไม่รู้ว่สิ่งนี้อาจจะนำชีวิตของเธอไปสู่ทางมืดมน เขาอยากจะช่วยเธอ แต่ไม่รู้ว่าจะหาวิธีอย่างไรดี ผู้ประพันธ์ได้พาผู้อ่านไปรู้จักกับ Tommy จนสามารถเห็นภาพของเขาได้ชัดเจน จึงจัดว่า "The Prison" เป็น short story of character เพราะเป็นชีวิตของตัวละครมากกว่าที่จะเป็นเหตุการณ์ที่ๆ ไป

บทสรุป

ผู้ที่เคยใช้ชีวิตที่ผิดพลาดมา และไม่ต้องการเห็นใครมีชีวิตอย่างเขา เขาอาจจะมีความตั้งใจดีที่จะช่วยบางคนเห็นว่าชีวิตของพวกเขาอาจจะมีความโน้มถ่วงไปในทางไม่ดี เขามีความตั้งใจแล้วแต่ไม่ลงมือทำเสียที เพราะกลัวแต่ลงเลหรือยังหาวิธีช่วยไม่ได้ อาจจะทำให้สายเกินแก้ได้ ดังนั้นการตัดสินใจจึงควรทำอย่างรวดเร็ว และให้เป็นไปอย่างนุ่มนวล เพื่อไม่ให้ผู้รับการช่วยเหลือเสียความรู้สึกได้

การประเมินผลท้ายบท จงตอบคำถามต่อไปนี้เป็นภาษาอังกฤษ

1. How old is Tommy Castelli at present?
2. How does he feel toward his present life?
3. How did he earn his living?
4. What did he often think of?
5. What was his former name?
6. Where did he live while he was young?
7. What, did he do when he was sixteen years old?
8. What did he do after that?
9. What did his father do after he became involved in robbery?
10. What did his father-in-law do for him?
11. Where was his shop?
12. How did he work?

13. what happened when he brought a slot machine into his shop?
14. Who came to buy two rolls of colored tissue paper every Monday?
15. What did he find while he was getting the paper for the girl?
16. What did he want to do to the girl the first time?
17. Did he do what he really wanted to do?
18. What did he plan to do to the girl and did he do as he planned?
19. What happened to the girl one day while he went upstairs to take a nap?
20. What did he do when he woke up and saw the incident?
21. Who came into the store?
22. What did the girl do?
23. What did her mother do?